

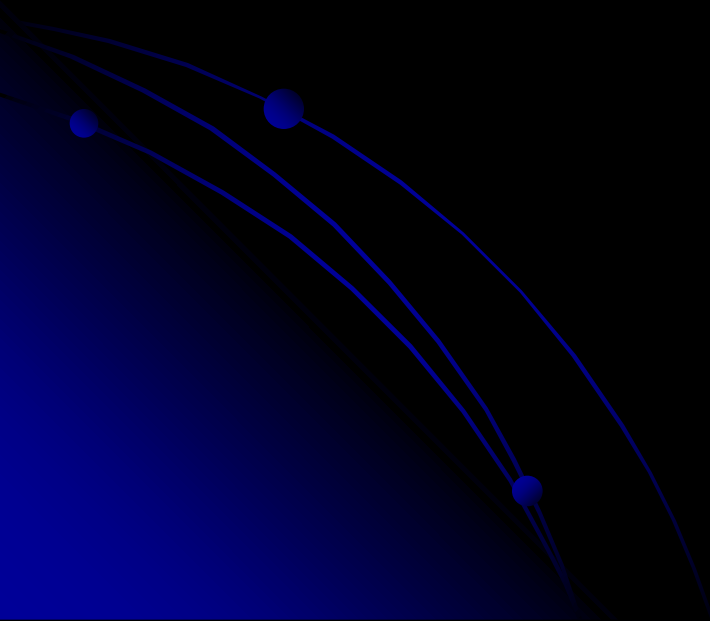
Харьковский национальный университет имени В.Н.Каразина

Физико-энергетический факультет

Кафедра безопасности жизнедеятельности

РОЗВІДКА ЗОНИ НАДЗВИЧАЙНОЇ СИТУАЦІЇ

Практичне заняття

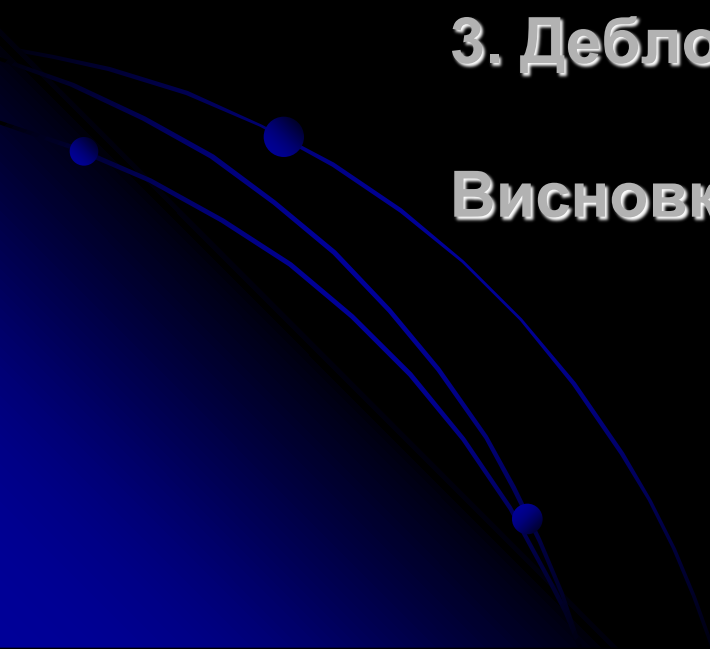

Тема: Розвідка зони НС.

Вступ

- 1. Види та задачі.**
- 2. Розшук постраждалих.**
- 3. Деблокування постраждалих.**

Висновки

РОЗВІДКА ЗОНИ НС

Види розвідки:

Наземна, радіологічна, хімічна, інженерна, пожежна розвідка, медична розвідка, біологічна, ветеринарна, повітряна, водна, підземна.

Мета розвідки Збір всебічної інформації про зону НС.

Задачі розвідки:

- встановлення зони та характеру НС;
- визначення місць знаходження потерпілих та їхнього стану;
- встановлення ступеня радіоактивного, хімічного, біологічного зараження;
- оцінка стану об'єктів в зоні НС (будівель та споруд, інженерних комунікацій, ліній зв'язку, джерел водопостачання);
- визначення осередків пожеж та інших небезпечних факторів (вода, газ, пара тощо) і джерел їх виникнення;
- можливість та шляхи розвитку аварійної ситуації;
- визначення шляхів під'їзду та евакуації потерпілих.

Тактика розшуку постраждалих

Поверхнево просторовий:

розшук постраждалих по всій зоні НС недалеко від поверхні.

Перевага: скорочується час на розшук.

Недолік: потрібна велика кількість рятувальників;

Вибір головних об'єктів:

розшук починають в тих місцях які мають перевагу в часі (місця де проходить горіння, потрапляє вода газ або інші пошкоджуючи фактори).

Перевага: потрібно менше людей.

Недолік: звужується коло пошуку.

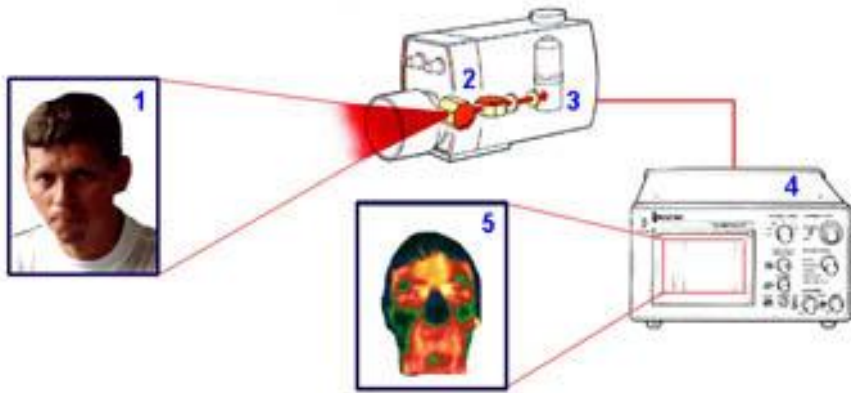
Правила розшуку постраждалих в зоні НС

- 1. Розшук проводиться від простого до складного, тобто спочатку розшук ведеться в місцях які мають малі пошкодження та з малими ступенями руйнування, далі з більшими і т.д.**
- 2. В робочий час постраждалих буде більше на об'єктах та установах, в неробочий в житлових будинках.**
- 3. Урахувати час протікання “НС”. Якщо у людей був час покинути небезпечну зону то їх треба шукати на шляхах евакуації, якщо ні то на робочих місцях та кімнатах.**
- 4. Розшук вести в тишині.**
- 5. Розшук вести мінімум парами.**
- 6. В першу чергу вилучаються живі, а потім загиблі.**
- 7. Розшук постраждалих ведеться до тих пір поки не буде встановлено, що в зоні “НС” не лишилося ні живих ні загиблих.**

Головне при пошуку працювати головою.

Методи розшуку

- **Візуальний огляд.** Полягає у візуальному огляді місць можливого знаходження постраждалих;
- **Акустичний.** Полягає в прослуховуванні місць можливого знаходження постраждалих;
- **Тепловий.** Полягає у визначенні місць знаходження постраждалих за теплом яке випромінює тіло;
- **Кінологічний.** За допомогою спеціально натренованих собак. (найбільш ефективний).

Фази деблокування постраждалого

1 ФАЗА. Доступ до постраждалого

це роботи спрямовані на проникнення рятувальників до постраждалого полягають у:

видаленні предметів які заважають доступу рятувальників до постраждалого (уламки будівельних конструкцій, конструкції автомобіля тощо).

Якщо постраждалий притомний з ним встановлюється контакт, питання:

як довго він знаходиться в такому стані, на які частини тіла діє навантаження, що він відчуває, хто може знаходитися поруч і скільки їх, розповідати що робиться для його порятунку, відповідати на його запитання.

Контакт який встановлено з постраждалим є не тільки джерелом інформації для рятувальників, але і потужною психологічною підтримкою постраждалого.

2 ФАЗА. Визволення постраждалого з-під дії механічних навантажень.

Перед зняттям механічного навантаження з постраждалого необхідно:

ретельно вивчити обстановку (положення постраждалого, які частині тіла знаходяться під вантажем, приблизні розміри та маса уламків які діють на постраждалого, до чого може призвести їх пересування тощо);
при необхідності надати йому потрібну допомогу;
прибрати від конструкції, що діє на постраждалого будівельний злам, інші дрібні конструкції, в першу чергу звільняється голова та верхня частина тулуба;

При визволенні постраждалого потрібно враховувати синдром здавлювання!

3 ФАЗА. Витягання постраждалого до місця звідки починається транспортування.

**Основне правило: ”Голова – шия – хребет - таз”
постраждалого тримати єдиним блоком.**

Виходячи з цього не можна згинати та тягнути людину, а потрібно розширити виготовлений отвір

Тому потрібно моделювати отвір під людину, а не навпаки.

Синдром здавлювання *виникає коли тіло, людини тривалий час стиснуто уламками. Приводить до відмирання тканин у затисненій частині тіла та ниркової недостатності, при неправильних діях рятувальників приводить до загибелі.*

У яких випадках варто запідозрити синдром здавлювання?

- при здавлюванні кінцівки більше 15 хвилин
- з появою набряку й зникненні рельєфу м'язів ніг або рук.
- Якщо не прощупується пульс у щиколоток.

Достовірні ознаки синдрому здавлювання:

- Значне погіршення стану відразу після звільнення.
- Поява рожевої або червоної сечі.

Допомога при синдромі здавлювання

До зняття навантаження

1. Обкласти придавлені кінцівки пакетами з льодом;
2. Дати 2-3 таблетки анальгіну.
3. Давати тепле рясне питво;
4. Накласти джгут вище місця здавлювання;

5. Зняти навантаження;

6. Витягти постраждалого з під уламків;
7. Туго забинтувати пошкоджену частину тіла (повністю) та накласти шину, джгут зняти;
8. Повторно прикласти холод;
9. Давати тепле рясне питво;
10. Транспортувати постраждалого до пункту надання допомоги.

При синдромі здавлювання неприпустимо:

- усувати перешкоду кровотоку (звільняти здавлену кінцівку) до накладення захисних джгутів і прийому постраждалим великої кількості рідини.
- зігрівати придавлені кінцівки.